

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 12. júna 2014 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Šiesta smernica o DPH – Oslobodenie od dane –
článok 13 B písm. d) body 3 a 5 – Pojmy ‚iné cenné papiere‘ a ‚iné prevoditeľné dokumenty‘ –
Systém podpory predaja – Rabatová karta – Zdaniteľný základ“

Vo veci C-461/12,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný
rozhodnutím Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Holandsko) z 11. októbra 2012 a doručený Súdnemu
dvoru 15. októbra 2012, ktorý súvisí s konaním:

Granton Advertising BV

proti

Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász, A. Rosas (spravodajca), D.
Šváby a C. Vajda,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- holandská vláda, v zastúpení: M. Noort a C. Wissels, splnomocnené zástupkyne,
 - vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: C. Murrell, splnomocnená zástupkyňa, za právnej
pomoci R. Hill, barrister,
 - Európska komisia, v zastúpení: A. Cordewener a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 24. októbra 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu šiestej smernice Rady
77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa
daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES
L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Granton Advertising BV

(?alej len „Granton Advertising“) a Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor den Haag (inšpektor da?ovej správy, kancelária v Haagu, ?alej len „da?ový inšpektor“), ktorého predmetom je zdanenie predajov rabatových kariet uskuto?ňovaných spoločou Granton Advertising v rokoch 2001 až 2005 da?ou z pridanej hodnoty (?alej len „DPH“).

Právny rámec

Právo Únie

3 ?lánok 11 A šiestej smernice, nazvaný „Na území štátu“, ktorý sa nachádza v hlave VIII tejto smernice s názvom „Zdaniteľná ?iastka“, v odseku 3 stanovuje:

„Zdaniteľný základ neobsahuje:

...

b) cenové zrážky a rabaty poskytnuté zákazníkovi a ú?tované v ?ase dodávky,

...“

4 ?lánok 13 tejto smernice, nazvaný „Oslobodenie od dane na území štátu“, ktorý sa nachádza v hlave X smernice s názvom „Oslobodenia od dane“, obsahuje ?as? A („Oslobodenia určitých ?inností uskuto?ňovaných vo verejnom záujme od dane“), ?as? B („Iné oslobodenia od dane“) a ?as? C („Možnosť vo?by“).

5 Pod?a ?lánku 13 B uvedenej smernice:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločenstva, platí, že ?lenské štáty oslobodia od dane....:

...

d) nasledujúce plnenia:

...

3. plnenia vrátane sprostredkovania týkajúce sa vkladov a bežných ú?tov, platieb, prevodov, dlhov, šekov a iných prevoditeľných dokumentov, ale nie inkasovania a skupovania dlhov,

...

5. plnenia vrátane sprostredkovania – s výnimkou spravovania a úschovy – týkajúce sa ú?astín, podielov v spoločnostiach a združeniach, dlhopisov a iných cenných papierov s výnimkou:

– dokumentov zakladajúcich právny nárok na tovar;

– práv alebo cenných papierov pod?a ?lánku 5 (3);

...“

Holandské právo

6 § 11 zákona o dani z obratu (Wet op de omzetbelasting) z 28. júna 1968 (*Staatsblad* 1968, č. 329) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej stanovuje:

„1. Za podmienok, ktoré upraví vykonávacie nariadenie, sú od dane oslobodené:

...

i) tieto dodávky tovaru a poskytovanie služieb:

...

2° plnenia vzťahujúce sa na cenné papiere a iné kapitálové nástroje vrátane sprostredkovania, ale s výnimkou úschovy a spravovania, okrem dokumentov zakladajúcich právny nárok na tovar;

...

j) takéto poskytovanie služieb:

...

2° plnenia vrátane sprostredkovania týkajúce sa bezhotovostného platobného styku, bežných útov, platieb, prevodov, dlhov, šekov a iných prevoditeľných dokumentov, s výnimkou vymáhania pohľadávok;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

7 Skutkové okolnosti relevantné v spore vo veci samej nastali v období rokov 2001 až 2005, keď spoločnosť podľa holandského práva Granton Advertising, ktorá sa do 7. júna 2004 nazývala Granton Marketing BV, vydávala a predávala karty nazývané „Granton“ (ďalej len „karty Granton“). Tieto karty predávané zákazníkom za cenu 15 až 25 eur im priznávali nárok na využívanie niektorých tovarov a služieb za zvýhodnených podmienok v určitých prevádzkach a podnikoch, ako napríklad v reštauráciách, kinách, hoteloch alebo saunách, ktoré na tento účel uzatvorili dohodu s Granton Advertising (ďalej len „zúčastnené podniky“). Karty Granton boli dostupné na predajných miestach, ktoré Granton Advertising označila na každej predávanej karte Granton.

8 Zo štandardnej dohody uzatvorenej medzi spoločnosťou Granton Advertising a zúčastneným podnikom, na ktorú odkazuje vnútroštátny súd, vyplýva, že cieľom zúčastnených podnikov bolo prostredníctvom spolupráce so spoločnosťou Granton Advertising prilákať zákazníkov, ktorí si kúpia ich tovar a služby. Zúčastnené podniky sa na tento účel zaviazali prijímať karty Granton, ktoré im počas ich platnosti boli predložené, a vydať tovar a/alebo poskytnúť služby špecifikované na každej karte Granton, a to až do maximálnej hodnoty uvedenej na tejto karte.

9 Zo znenia tejto štandardnej dohody navyše vyplýva, že Granton Advertising bola zodpovedaná za zhotovenie, výrobu, distribúciu, propagáciu a predaj kariet Granton. Po podpísaní dohody Granton Advertising nefakturovala zúčastneným podnikom za karty Granton žiadnu sumu ani od nich nedostávala žiadnu náhradu.

10 Pokiaľ ide o vlastnosti uvedených kariet, vnútroštátny súd uvádza, že každá karta Granton zabezpečuje jej držiteľovi nárok na zľavu z ceny objednávok v zúčastnených podnikoch, ktorých názvy sú uvedené na dotknutej karte. Zľava z ceny bola poskytnutá na ponuky uvedené na každej

jednotlivej karte, pričom tieto ponuky sa líšili v závislosti od konkrétnych dojednaní medzi konkrétnym zúžastneným podnikom a spoločnosťou Granton Advertising. Tieto zľavy z ceny bolo možné získať pri predložení karty, pri odovzdaní kupónu karty alebo po podpísaní karty zúžastneným podnikom. Držitelia karty Granton mohli tiež v rámci ďalších výhod večer získať dve jednotky tovaru alebo služby za cenu iba jednej jednotky. Karty Granton boli navyše navrhnuté tak, aby ich držiteľ získal výhody už pri prvom použití karty. V mnohých prípadoch bolo možné počas platnosti karty, čo je väčšinou šesť mesiacov, viackrát alebo dokonca denne využívať ponuku alebo ponuky uvedené na karte.

11 Okrem toho karty Granton sa neviazali na osobu, ale boli prenosné. Nebolo ich však možné vymeniť za peniaze alebo tovar.

12 Počas roka 2005 ďalší inšpektor vykonal kontrolu účtovníctva spoločnosti Granton Advertising. Keďže sa domnieval, že predaj kariet Granton uskutočnený touto spoločnosťou predstavuje plnenie podliehajúce DPH, adresoval tejto spoločnosti dodatočný ďalší výmer. Po odvolaní, ktoré Granton Advertising podala, bola suma stanovená v tomto výmere zvýšená na 643 567 eur.

13 Keďže Granton Advertising sa domnievala, že predaj kariet Granton je oslobodený od DPH, napadla uvedené rozhodnutie ďalšieho inšpektora žalobou podanou na Rechtbank Breda (Súd prvého stupňa v Brede). Rechtbank Breda však žalobu spoločnosti Granton Advertising zamietol s odôvodnením, že karty Granton nepatria pod pojmy „iné cenné papiere“ a „iné prevoditeľné dokumenty“ v zmysle šiestej smernice, a to vzhľadom najmä na kontext, v akom sú tieto pojmy do uvedenej smernici zasadené, a na ich význam v holandskej, ako aj v iných jazykových verziách smernice. Podľa Rechtbank Breda musia byť tieto pojmy navyše vykladané doslovne.

14 Granton Advertising podala proti tomuto rozhodnutiu Rechtbank Breda odvolanie na vnútroštátny súd, Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Odvolací súd v 's-Hertogenbosch). Tento súd sa domnieva, že normotvorca mohol zamýšľať širší výklad pojmov „iné cenné papiere“ a „iné prevoditeľné dokumenty“, než je výklad, ktorý prijal Rechtbank Breda. Uvedený súd však konštatuje, že genéza smernice, doktrína, ako ani existujúca judikatúra neumožňujú určiť rozsah týchto pojmov v kontexte sporu vo veci samej.

15 Za týchto podmienok Gerechtshof 's-Hertogenbosch rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa výraz ‚iné cenné papiere‘ v článku 13 B písm. d) bode 5 šiestej smernice... vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na kartu Granton, pri ktorej ide o prenosnú kartu, ktorá sa používa na (ajastoňé) zaplatenie tovaru a služieb, a ak áno, podlieha potom vydávanie a predaj takejto karty oslobodeniu od dane z pridanej hodnoty?

2. Ak nie, má sa potom výraz ‚iné prevoditeľné dokumenty‘ v článku 13 B písm. d) bode 3 šiestej smernice... vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na kartu Granton, pri ktorej ide o prenosnú kartu, ktorá sa používa na (ajastoňé) zaplatenie tovaru a služieb, a ak áno, podlieha potom vydávanie a predaj takejto karty oslobodeniu od dane z pridanej hodnoty?

3. Ak predstavuje karta Granton ‚iný cenný papier‘ alebo ‚iný prevoditeľný dokument‘ v uvedenom zmysle, je pri otázke, či ich vydávanie a predaj podliehajú oslobodeniu od dane z pridanej hodnoty, dôležité, že pri použití tejto karty je výber daní z (úmernej časti) úhrady, ktorá sa za ňu zaplatila, prakticky nemožný?“

O prejudiciálnych otázkach

16 Vnútroštátny súd sa svojimi otázkami, ktoré je potrebné skúmať spoločne, v podstate pýta, či sa má článok 13 B písm. d) šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že predaj rabatových kariet, akým je dotknutý predaj vo veci samej, je plnením, ktoré patrí pod pojmy „iné cenné papiere“ alebo „iné prevoditeľné dokumenty“ v zmysle bodov 5 a 3 tohto ustanovenia upravujúceho určité plnenia, ktoré sú členské štáty povinné oslobodiť od DPH.

Úvodné pripomienky

17 Je potrebné poukázať na to, že otázka zdanenia kariet Granton DPH a prípadného výpočtu tejto dane závisí od právnych a ekonomických vlastností týchto kariet (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Nemecko, C-427/98, EU:C:2002:581, bod 57 a citovanú judikatúru). Hoci sa teda otázky predložené vnútroštátnym súdom týkajú predovšetkým prípadného oslobodenia plnenia spočívajúceho v predaji týchto kariet, najprv treba spresniť podmienky predaja uvedených kariet v rozsahu, v akom majú tieto aspekty vplyv na identifikovanie zdaniteľného plnenia, ako aj na posúdenie jeho povahy.

18 V tejto súvislosti z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že držiteľ karty Granton môže získať tovary alebo služby ponúkané zúčastnenými podnikmi za zvýhodnených podmienok dohodnutých medzi týmito podnikmi a spoločnosťou Granton Advertising, ktoré zahŕňajú najmä zľavy z ceny. Kým znenie prejudiciálnych otázok naznačuje, že karta Granton sa „používa na (čiastočné) zaplatenie“ tovaru a služieb, z iných informácií nachádzajúcich sa v návrhu na začatie prejudiciálneho konania zjavne vyplýva, že pri predložení tejto karty jej držiteľom sa zúčastnený podnik v skutočnosti zriekne časti bežnej ceny, v dôsledku čoho sa uvedený držiteľ vyhne platbe až do výšky tejto zľavy.

19 Pritom treba vychádzať z toho, že skutočnosť, že zúčastnený podnik sa dobrovoľne vzdá platby sumy zodpovedajúcej zľave z ceny získanej podľa uvedených zvýhodnených podmienok, predstavuje v súlade s tvrdeniami Európskej komisie v jej písomných pripomienkach cenový rabat v zmysle článku 11 A ods. 3 písm. b) šiestej smernice. Podľa judikatúry Súdneho dvora takýto rabat, ktorý nemá byť zahrnutý do zdaniteľného základu dotknutého plnenia, predstavuje najmä rozdiel medzi bežnou predajnou maloobchodnou cenou a sumou, ktorú maloobchodník skutočne dostal (pozri v tomto zmysle rozsudky Boots Company, C-126/88, EU:C:1990:136, bod 22, a Argos Distributors, C-288/94, EU:C:1996:398, bod 16).

20 Okrem toho, pokiaľ ide o zdaniteľný základ plnenia spočívajúceho v predaji kariet Granton, treba zdôrazniť, že sumy, ktoré platili zákazníci v prospech spoločnosti Granton Advertising za získanie karty Granton, nemožno považovať nepriamo za protihodnotu alebo časť protihodnoty k službám, ktoré by zákazníci mohli neskôr získať od zúčastnených podnikov. Neexistuje totiž dostatočná spojitosť medzi sumou, ktorú títo zákazníci zaplatili za nadobudnutie karty Granton, a tovarom alebo službami, ktoré zákazníci prípadne získajú od zúčastnených podnikov (pozri v tomto zmysle rozsudky Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats, 154/80, EU:C:1981:38, bod 12, a Hotel Scandic Gåsabäck, C-412/03, EU:C:2005:47, bod 22).

21 V tomto smere okrem toho, že neexistuje žiadna dohoda medzi držiteľmi kariet Granton a zúčastnenými podnikmi a že tieto podniky nedostávajú nijakú časť tržby získanej spoločnosťou Granton Advertising predajom týchto kariet, navyše neexistuje ani žiadna nevyhnutná spojitosť medzi platbou spotrebiteľa v prospech spoločnosti Granton Advertising za získanie karty Granton a hodnotou prípadných zliav z ceny poskytnutých tomuto spotrebiteľovi zúčastnenými podnikmi. Výška prípadných zliav, ktorá závisí predovšetkým od používania uvedenej karty, ako aj od dostupnosti ponúk v zúčastnených podnikoch, je neistá a prakticky je nemožné vopred ju určiť (pozri analogicky rozsudok Lebara, C-520/10, EU:C:2012:264, bod 38).

22 Za týchto podmienok treba konštatovať, že po prvé, inak ako sa domnieva vnútroštátny súd, používanie karty Granton nemôže predstavovať „platbu“ na účely šiestej smernice, keďže v skutočnosti ide o zľavu z ceny, po druhé cenové rabaty poskytnuté zúčastnenými podnikmi nie sú zahrnuté do zdaniteľného základu prípadných plnení uskutočnených medzi týmito podnikmi a držiteľmi karty Granton a po tretie otázky položené uvedeným súdom majú za cieľ najmä určiť, či predaj kariet Granton zákazníkom – bez ohľadu na iné plnenia, ktoré môžu títo zákazníci prípadne uskutočniť voči zúčastneným podnikom – má byť oslobodený od DPH.

O oslobodení predaja kariet Granton od dane

23 Pokiaľ ide o otázku, či plnenie spočívajúce v predaji kariet Granton má byť oslobodené od DPH, je potrebné určiť, či takéto rabatové karty patria pod pojmy „iné cenné papiere“ alebo „iné prevoditeľné dokumenty“ nachádzajúce sa v bodoch 5 a 3 článku 13 B písm. d) šiestej smernice.

24 Všetci účastníci konania, ktorí predložili Súdnemu dvoru písomné pripomienky, t. j. holandská vláda, vláda Spojeného kráľovstva a Európska komisia, zastávajú názor, že rabatové karty, akými sú karty Granton, nepatria pod uvedené pojmy, a preto ich predaj nie je plnením oslobodeným od DPH.

25 Treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora pojmy použité na vymedzenie oslobodení podľa článku 13 šiestej smernice predstavujú autonómne pojmy práva Únie, ktorých účelom je zabrániť rozdielnemu uplatňovaniu režimu DPH v jednotlivých členských štátoch (rozsudok Nordea Pankki Suomi, C-350/10, EU:C:2011:532, bod 22 a citovaná judikatúra), a majú sa vykladať doslovne, keďže tieto oslobodenia predstavujú výnimky zo všeobecnej zásady, podľa ktorej sa DPH vyberá z každého poskytnutia služieb, ktoré platiteľ dane uskutoční za protihodnotu (rozsudky Stichting Uitvoering Financiële Acties, 348/87, EU:C:1989:246, bod 13, a Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, EU:C:2011:137, bod 20).

26 Na účely určenia, či rabatové karty Granton patria pod pojmy jednak „iné cenné papiere“ a jednak „iné prevoditeľné dokumenty“, ktoré sa nachádzajú v článku 13 B písm. d) šiestej smernice, je potrebné posúdiť najmä znenie tohto ustanovenia, kontext, do ktorého sú tieto pojmy zasadené, ako aj účel oslobodenia, ktoré stanovuje (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Merck, 292/82, EU:C:1983:335, bod 12; ebookers.com Deutschland, C-112/11, EU:C:2012:487, bod 12, ako aj RVS Levensverzekeringen, C-243/11, EU:C:2013:85, bod 23).

O otázke, či karty Granton patria pod pojem „iné cenné papiere“

27 Pokiaľ ide o znenie ustanovenia upravujúceho dotknuté oslobodenie od dane, treba pripomenúť, že podľa článku 13 B písm. d) bodu 5 šiestej smernice členské štáty oslobodia od dane plnenia týkajúce sa najmä „úastín, podielov v spoločnostiach a združeniach, dlhopisov a iných cenných papierov“. Hoci sa toto oslobodenie špecificky týka jednak cenných papierov priznávajúcich vlastnícke právo v právnických osobách a jednak cenných papierov reprezentujúcich dlh, nie to nemení na tom, že „iné cenné papiere“ uvedené v tomto ustanovení treba považovať prinajmenšom za rovnocenné „cenné papiere“. Preto ich treba z hľadiska ich povahy považovať za porovnateľné s cennými papiermi špecificky uvedenými v tomto ustanovení.

28 Toto konštatovanie je potvrdené aj výslovným vylúčením oslobodenia v tomto ustanovení, ktoré sa vzťahuje na dokumenty zakladajúce právny nárok na tovar, ako aj na podiely alebo úastiny rovnocenné podielom dávajúce ich držiteľovi *de iure* alebo *de facto* práva vlastníctva alebo držby nehnuteľného majetku alebo jeho úasti, ak tieto cenné papiere členské štáty považujú za hmotný majetok podľa článku 5 ods. 3 písm. c) šiestej smernice (pozri v tomto

zmysle rozsudok DTZ Zadelhoff, C?259/11, EU:C:2012:423, bod 42). Ich povaha „cenných papierov“, pokia? vyjadrujú najmä vlastnícke práva k hnute?nému alebo nehnute?nému majetku, totiž vedie k ich vylú?eniu z oslobodenia pod?a tohto ustanovenia, ?o je indíciou toho, ako treba chápa? pojem „cenný papier“ na ú?ely ?lánku 13 B písm. d) bodu 5 šiestej smernice.

29 Pokia? ide o kontext tohto ustanovenia, treba poukáza? na judikatúru Súdneho dvora, pod?a ktorej plnenia oslobodené od DPH pod?a ?lánku 13 B písm. d) šiestej smernice sú vzh?adom na svoju povahu finan?nými plneniami. Aj ke? tieto plnenia definované v závislosti od povahy poskytovaných služieb nemusia by? nevyhnutne poskytované bankami alebo finan?nými ústavmi, ako celok sa týkajú oblasti finan?ných plnení (pozri v tomto zmysle rozsudok Velvet & Steel Immobilien, C?455/05, EU:C:2007:232, body 21 a 22, ako aj citovanú judikatúru).

30 Je potrebné doda?, že pokia? ide o ciele uvedeného ustanovenia, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že cie?om oslobodenia od DPH v prípade finan?ných plnení vymenovaných v ?lánku 13 B písm. d) šiestej smernice je odstráni? ?ažkosti spojené so zis?ovaním základu dane, ako aj sumy odpo?ítate?nej DPH (rozsudky Velvet & Steel Immobilien, EU:C:2007:232, bod 24, a Skandinaviska Enskilda Banken, EU:C:2011:137, bod 21).

31 Pokia? ide o otázku, ?i rabatová karta, akou je karta Granton, sa v prejednávanej veci má považova? za „iný cenný papier“ v zmysle ?lánku 13 B písm. d) bodu 5 šiestej smernice, treba hne? zdôrazni?, že zákazník kupujúci si takúto kartu nenadobúda vlastnícke právo v spoločnosti Granton Advertising, ako ani poh?adávkú vo?i tomuto podniku ?i akéko?vek iné právo, ktoré má spojitos? s týmito právami. Karta Granton sa totiž vyzna?uje tým, že jej držite?ovi priznáva iba nárok na z?avy z ceny tovaru a služieb ponúkaných zú?astnenými podnikmi.

32 ?alej zo skúmania základných vlastností karty Granton, tak ako vyplývajú zo spisu preloženého Súdnemu dvoru, možno vyvodi?, že táto karta nemá žiadnu nominálnu hodnotu a že nie je možné ju vymeni? za peniaze ani tovar v zú?astnených podnikoch. Za týchto okolností predaj takýchto kariet zákazníkom svojou povahou nepredstavuje finan?né plnenie v zmysle judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa ?lánku 13 B písm. d) šiestej smernice (pozri v tomto zmysle rozsudky Velvet & Steel Immobilien, EU:C:2007:232, body 22 a 23, ako aj Nordea Pankki Suomi, EU:C:2011:532, body 24 až 27).

33 Napokon, ke?že zdanite?ný základ plnenia zodpovedá protihodnote zaplatenej zákazníkmi za získanie kariet Granton, výpo?et DPH na tomto základe nebude predstavova? osobitné ?ažkosti.

34 Vzh?adom na to, že pojmy týkajúce sa oslobodenia od dane stanoveného v ?lánku 13 B písm. d) šiestej smernice musia by?, ako bolo pripomenuté v bode 25 tohto rozsudku, vykladané doslovne, treba konštatova?, že rabatové karty, akými sú dotknuté karty vo veci samej, nepatria pod pojem „iné cenné papiere“ v zmysle ?lánku 13 B písm. d) bodu 5 tejto smernice.

O otázke, ?i karty Granton patria pod pojem „iné prevodite?né dokumenty“

35 Pripome?me, že pod?a ?lánku 13 B písm. d) bodu 3 šiestej smernice ?lenské štáty oslobodia od dane plnenia týkajúce sa najmä „vkladov a bežných ú?tov, platieb, prevodov, dlhov, šekov a iných prevodite?ných dokumentov“.

36 V súlade s tým, ?o bolo konštatované v bode 29 tohto rozsudku v súvislosti s pojmom „iné cenné papiere“ uvedeným v ?lánku 13 B písm. d) bode 5 tejto smernice, treba vychádza? z toho, že aj plnenia oslobodené pod?a bodu 3 tohto ustanovenia patria do oblasti finan?ných plnení (pozri v tomto zmysle rozsudok Velvet & Steel Immobilien, EU:C:2007:232, bod 22).

37 Je potrebné spresniť, že článok 13 B písm. d) bod 3 šiestej smernice sa týka najmä platobných nástrojov, akými je napríklad šek. V bodoch 18 a 31 tohto rozsudku bolo konštatované, že aj keď karty Granton zakladajú nárok na zľavu z ceny, samy osebe nie sú platobným nástrojom na účely uvedenej smernice. Konkrétne vláda Spojeného kráľovstva správne uviedla, že aj keď sú takéto karty prenosné a možno ich predávať za určitú cenu, ich spôsob fungovania nezodpovedá žiadnej z foriem prevodu peňazí, konkrétne platbám, prevodom ani šekom.

38 Za týchto okolností vzhľadom na to, že pojmy týkajúce sa oslobodenia od dane stanoveného v článku 13 B písm. d) šiestej smernice musia byť, ako bolo pripomenuté v bode 25 tohto rozsudku, vykladané doslovne, treba konštatovať, že rabatové karty, akými sú dotknuté karty vo veci samej, nepatria pod pojem „iné prevoditeľné dokumenty“ v zmysle článku 13 B písm. d) bodu 3 šiestej smernice.

39 S ohľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné na položené otázky odpovedať tak, že článok 13 B písm. d) šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že predaj rabatovej karty, akým je dotknutý predaj vo veci samej, nie je plnením, ktoré patrí pod pojmy „iné cenné papiere“ alebo „iné prevoditeľné dokumenty“ v zmysle bodov 5 a 3 tohto ustanovenia upravujúceho určité plnenia, ktoré sú členské štáty povinné oslobodiť od DPH.

O trovách

40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdnym dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 13 B písm. d) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že predaj rabatovej karty, akým je dotknutý predaj vo veci samej, nie je plnením, ktoré patrí pod pojmy „iné cenné papiere“ alebo „iné prevoditeľné dokumenty“ v zmysle bodov 5 a 3 tohto ustanovenia upravujúceho určité plnenia, ktoré sú členské štáty povinné oslobodiť od dane z pridanej hodnoty.

Podpisy

* Jazyk konania: holandčina.